

[Pia Kjærsgaard]

til at ændre ved de nuværende forhold, da der ud fra forslaget er tale om syge mennesker, og de kræver som bekendt behandling. Desværre har vi også set eksempler på raskmeldte personer, der efter lægeligt skøn er klar til at begå sig i samfundet, hvorefter de igen går i den gale grøft og laver ny kriminalitet.

Fremskridtspartiet kan således ikke støtte beslutningsforslaget, men mener helt klart, at der bør være mulighed for, at en dømt, der skal under psykiatrisk behandling, ikke bør kunne komme ud før udløbet af den tidsramme, en lovovertrædelse ellers ville have medført, og det er jo en anden historie, som dette forslag ikke rigtig omhandler.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Ved behandlingen af dette beslutningsforslag må vi ikke glemme, at den omtalte indlæggelse ikke bare er en frihedsberøvelse, men også en behandlingsmulighed under lægeligt ansvar, en mulighed for en behandling med en helbredende virkning og for frigivelse til en mere menneskeværdig tilværelse efter behandlingen. Derfor vil vi gerne være med til at arbejde på, at det bliver et rimeligt ophold, som vedkommende får, men det kan vi tage op i udvalget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var fru Pia Kjærsgaards bemærkning om, at hvis et menneske er sygt og i den situation begår et eller andet, som raske mennesker ikke vil begå, når de opfører sig normalt, og som de bliver straffet for, hvis de alligevel gør det, og derefter bliver helbredt af lægerne, så skal vedkommende alligevel straffes. Det må så, når man er konsekvent og logisk, sige, at fru Pia Kjærsgaard indfører, at man straffes for sygdom.

Jeg vil gerne have, at dette bliver imødegået allerede herfra. Derfor har jeg ønsket at komme med denne indsigelse, for konsekvensen af fru Pia Kjærsgaards bemærkninger er, at hun ønsker, at folk skal straffes for sygdom.

Jørgen Tved (FK):

Straks dette Folketing trådte sammen, stillede Fælles Kurs et forslag – en såkaldt mistilidsdagsorden – til den nuværende regering

om, at Folketinget skulle forsøge at sikre sig en anden regering. Vi blev dengang bebrejdet af flere repræsentanter for SF, at vi stillede et forslag, som vi godt vidste ikke havde nogen som helst chance for at blive vedtaget. Det vidste vi ikke, vi håbede.

Jeg kan forstå på den modtagelse, dette udmærkede forslag fra hr. Carsten Andersen har fået, at han heller ikke har sikret sig, at forslaget har en rimelig chance for at blive vedtaget. Det synes jeg egentlig er synd, for der er naturligvis to forhold, man skal tage i betragtning, når man ser på forslaget. Det er det, der er peget på, hensynet til dem, der er uden for tremmerne, men vel også hensynet til de mennesker, som er kommet ind bag tremmerne. En tidsbestemt straf eller en tidsubestemt anbringelse kan i sig selv være, jeg havde nær sagt medvirkende til at gøre opholdet længere, end det stort set burde have været.

Jeg tror ikke på, at man kan stole på med de ressourcer, der er til rådighed i behandlingsinstitutioner, at det altid kun er de lægelige hensyn, som er afgørende for, hvornår en patient kan løslades eller frigives. Man kan bruge hvilket udtryk, man nu har temperament til.

Jeg tror, at presset på disse behandlingsinstitutioner ofte er af en sådan art, at der går længere tid, end der ville gå, hvis det kun var de rent lægelige vurderinger, der skulle ligge til grund. Derfor synes vi, at det er et godt forslag. Vi synes, det er rimeligt, tingene bliver vendt, og at der bliver taget også et meget stort hensyn til dem, der sidder bag tremmerne, så de ikke skal sidde der længere end allerhøjest nødvendigt.

Vi bryder os under ingen omstændigheder om begreber som »anbringelse« eller »fængsling på ubestemt tid«. Vi synes, folk nogenlunde skal vide, hvad de har både at se frem til af det gode og i dette tilfælde må man vel sige af det onde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig fattede, hvad det var, hr. Bernhard Baunsgaard mente, eller om det var et almindeligt udtryk for sædvanlig diskussionslyst hos hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg har bestemt ikke sagt, at psykiatriske patienter blot skulle have straf, men det, vi diskuterer her, er en tidsramme, som Fremskridts-